

РЕШЕНИЕ

№ 2961

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.05.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13714** по описа за **2019** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Д. Д., срещу Решение № 249156 от 20.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 3989/2019г.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на атакуваното съдебно решение като постановено в нарушение на материалноправните разпоредби и при неизясняване на фактите и обстоятелствата по делото.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, не изпраща представител и не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

С НП № 17-4332-013953/14.07.2017г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“, Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР /, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200лв., на основание чл.179, ал.2, пр.2 от ЗДвП, за нарушение по чл.23, т.1 от ЗДвП.

Със касираното съдебно решение от СРС е потвърдил наказателното постановление за извършеното нарушение по чл.23, ал.1 ат ЗДвП. За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал необходимите гласни и писмени доказателства представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 10-ти състав е валидно и допустимо. На основание чл.220 от АПК, касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

От фактическа страна.

Районният съд е изяснил фактическата обстановка, позовавайки се на събраните в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства, която се споделя изцяло от касационната инстанция, поради което не е необходимо нейното преповтаряне.

От правна страна.

На санкционираното лице е ангажирана административно наказателната отговорност по чл.179, ал.2, пр.2 от ЗДвП /редакция към датата на извършване на нарушението/, съгласно която водач, който поради неспазване на дистанция причини пътнотранспортно произшествие, се наказва с глоба от 100 до 200 лв. Легална дефиниция на понятието ПТП се съдържа в пар.6, т.30 от ДР на ЗДвП, съгласно който ПТП е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети. От събраните и приети по делото доказателства безспорно се установява, че касаторът, в качеството си на водач на ППС, е осъществил състава на нарушението, за което е санкциониран. Съставен е протокол за ПТП, който не е оспорен. Правилно е посочена нарушената правна норма. Разпоредбата на чл.23, ал.1 от ЗДвП вменява в задължение на водача на пътно превозно средство да се движи на такова разстояние от движещото се пред него друго превозно средство, че да може да избегне удряне в него, когато то намали скоростта или спре рязко.

По касационните оплаквания.

Настоящият съдебен състав не споделя възраженията на касатора за липсата на компетентност на органа, издал процесното НП. От приетата по делото заповед № 8121з-746/01.06.2017г. на Министъра на вътрешните работи е видно, че правомощия по издаване на наказателни постановления за нарушения по ЗДвП са предоставени на началника и заместник-началника на Отдел „Пътна полиция“, на началниците на сектори в ОПП и началника на група „Административнонаказателна дейност“ в ОПП. Съдът приема, че дори да не е посочено, че тази група е именно

„Административнонаказателна дейност“, от сайта на МВР – СДВР, който е публично достъпен, е видно че издателят на постановлението е заемал именно тази длъжност. Предвид което направеното от касационния жалбоподател възражение е неоснователно.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че касираното решение е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град, 5-ти Касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 249156 от 20.10.2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 3989/2019г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.